

Torstai 12. toukokuuta 2011

106. korostaa, että työharjoittelu on kaikissa ammatinvalinnan vaiheissa sopiva keino ammatin löytämiseksi, ja kiinnittää jälleen kerran huomiota tarpeeseen asettaa työharjoittelulle vähimmäisvaatimukset, kuten esimerkiksi toimeentulo ja sosiaaliset oikeudet, sosiaalinen suojelu ja sosiaaliturvajärjestelyt, jotta voidaan parantaa harjoittelujaksojen laatua ja varmistaa niiden koulutuksellinen arvo;

107. toistaa näkemyksensä siitä, että työharjoittelulla ei saa korvata varsinaisia työpaikkoja ja että niiden kesto on rajoitettava tiukasti; korostaa, että työharjoittelua varten tarvitaan kiireesti oikeudellisesti sitovat eurooppalaiset laatupuitteet, jotka kattavat kaikki yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen muodot, jotta harjoittelijoita ei voida käyttää hyväksi, ja että komission on esitettävä toimintasuunnitelma, jossa kuvataan, kuinka laatupuitteet pannaan täytäntöön, sekä suunnitelman aikataulu;

108. suhtautuu myönteisesti "Eka Eures-työpaikka" -aloitteeseen, jolla tuetaan työntekijöiden liikkuvuutta, ja katsoo, että se olisi liitettävä tiiviisti eurooppalaiseen avointen työpaikkojen seurantavälineeseen, jotta työntekijät ja työnantajat saavat kattavan ja avoimen yleiskuvan EU:n työmarkkinoista ja jotta avoimiin työpaikkoihin voidaan löytää mahdollisimman nopeasti sopivia henkilöitä; huomauttaa kuitenkin, että tämä ei saa johtaa aivovuotoon joistakin EU:n osista;

109. painottaa, että EU:n koordinoimat aktiiviset työmarkkinatoimet, kuten julkisesti tuettavat työllistämishjelmat nuorille, sekä uusien, kestävien, hyvien ja asianmukaisesti palkattujen työpaikkojen luominen ja uusien yritysten perustaminen, yrityskulttuurin edistäminen kouluissa, kannustimet uusien aloitteiden käynnistämiseen, tekninen tuki yritysten perustamiseen, hallinnon yksinkertaistaminen menettelyjen nopeuttamiseksi, paikalliset palveluverkostot hallinnon helpottamiseksi, yhteydet korkeakouluihin ja tutkimuslaitoksiin tuote- ja prosessi-innovaatioiden edistämiseksi, vapaaehtoistyön tunnustaminen työkokemukseksi sekä yrittäjyyden edistäminen ovat kaikki nuorisotyöttömyyden torjumisen ja osallistavan kasvun välttämättömiä edellytyksiä;

110. korostaa epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen sekä vapaaehtoistyön merkitystä nuorten kehitykselle; korostaa, että näin hankitut taidot sekä tarjoavat mahdollisuuksia työelämään pääsyyn että antavat nuorille mahdollisuuden osallistua aktiivisesti yhteiskuntaelämään ja ottaa vastuuta elämästään;

111. korostaa, että Nuoret liikkeellä -aloitteen lopullisena tavoitteena ei ole ainoastaan Euroopan koulutusjärjestelmien parantaminen sekä nuorten työllistettävyyden edistäminen, vaan myös sellaisen sosiaalisen ympäristön luominen, jossa jokainen nuori voi hyödyntää omaa potentiaaliaan ja toteuttaa pyrkimyksiään;

*

* *

112. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Varhaisoppiminen

P7_TA(2011)0231

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. toukokuuta 2011 varhaisoppimisesta Euroopan unionissa (2010/2159(INI))

(2012/C 377 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 14 artiklan,

Torstai 12. toukokuuta 2011

- ottaa huomioon lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja erityisesti sen 3, 18 ja 29 artiklan,
 - ottaa huomioon vammaisten oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta 15. marraskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 1720/2006/EY ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon "Varhaiskasvatuksella parhaat mahdolliset lähtökohdat lasten tulevaisuudelle" (KOM(2011)0066),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille eurooppalaisten koulutusjärjestelmien tehokkuudesta ja tasapuolisuudesta (KOM(2006)0481),
 - ottaa huomioon 20. tammikuuta 2010 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon pienten lasten hoidosta ja koulutuksesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 11. toukokuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät koulutuksen sosiaalisesta ulottuvuudesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät maahanmuuttajataustaisten lasten koulutuksesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 21. marraskuuta 2008 antamat päätelmät "Nuorten valmistaminen 2000-lukuun: koulualan eurooppalainen yhteistyöohjelma" ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon Barcelonassa 15. ja 16. maaliskuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 23. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman opettajankoulutuksen laadun parantamisesta ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman monikielisydestä: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus" ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A7-0099/2011),
- A. ottaa huomioon, että lasten varhaisoppiminen luo perustan menestyksekkäälle elinikäiselle oppimiselle, joka on keskeistä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi,
- B. ottaa huomioon, että aivan pienet lapset ovat erityisen tiedonhaluisia, oppimiskykyisiä ja vastaanottavaisia ja että tuolloin kehittyvät tärkeät taidot, kuten kielelliset ja ilmaisutaidot, sekä sosiaaliset taidot; katsoo, että tässä iässä luodaan perusta tulevalle koulumenestykselle ja ammatilliselle uralle,

⁽¹⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽²⁾ EUVL C 339, 14.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 135, 26.5.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ EUVL C 301, 11.12.2009, s. 5.

⁽⁵⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁶⁾ EUVL C 319, 13.12.2008, s. 20.

⁽⁷⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 12.

⁽⁸⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 59.

Torstai 12. toukokuuta 2011

- C. toteaa, että varhaiskasvatusta on järjestetty eri puolilla EU:ta eri tavoin ja että "laadulla" on useita määritelmiä, joihin heijastuvat voimakkaasti jäsenvaltioiden ja alueiden kulttuuriset arvot ja niiden tulkinta "lapsuudesta",
- D. ottaa huomioon, että köyhyyden ja vähäosaisuuden ja heikon koulumenestyksen välillä on selvä yhteys, ja että tällaisen taustan omaavien perheiden on osoitettu hyötyvän eniten varhaiskasvatustalouksista, toteaa, että vähäosaiset ryhmät käyttävät varhaiskasvatustalouksia todennäköisesti muita vähemmän saatavuuteen ja kustannuksiin liittyvistä syistä,
- E. ottaa huomioon, että varhaiskasvatukseen kiinnitetään yleensä vähemmän huomiota ja siihen panostetaan vähemmän kuin muuhun koulutukseen, vaikka on selvää näyttöä siitä, että siihen panostaminen kannattaa,
- F. huomauttaa, että varhaiskasvatuksen tavoitteet ovat usein liian työmarkkinakeskeisiä, sillä niissä painotetaan liikaa tarvetta lisätä työssäkäyvien naisten määrää ja liian vähän lapsen tarpeita ja etua,
- G. toteaa, että monissa kotitalouksissa on hyvin vaikea yhdistää perhevelvollisuudet ja työssäkäynti erityisesti nykyisillä muuttuvilla työmarkkinoilla, joilla työntekijät joutuvat esimerkiksi noudattamaan epätyypillisiä ja joustavia työaikamalleja ja joilla epävarmojen työsuhteiden osuus on kasvanut,
- H. ottaa huomioon, että vanhempien ja lasten hyvinvoinnin ja pikkulapsille tarkoitettujen palvelujen määrällisen ja laadullisen tarjonnan välillä on selkeä yhteys,
- I. toteaa, että lastenhoito on perinteisesti nähty naiselle luonnostaan kuuluvana tehtävänä, minkä vuoksi naiset ovat ylliedustettuina varhaiskasvatustyössä,
- J. huomauttaa, että varhaiskasvatustalouksien pätevyys vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioiden ja erityyppisten palveluntarjoajien välillä ja että useimmissa jäsenvaltioissa esiopetuksen järjestäjien ei ole pakko palkata työntekijöitä, joilla on tietty pätevyys,
- K. ottaa huomioon, että EU:n tasolla pienten lasten kasvatuksesta on tehty vain vähän tutkimuksia, joita voitaisiin käyttää tukena EU:n laajuisen varhaiskasvatustalouksien kehittämisen ja harjoittamisen,

Lapsikeskeinen näkökulma

1. pitää myönteisinä Barcelonan Eurooppa-neuvoston päätelmissä asetettuja tavoitteita, joiden mukaan jäsenvaltioiden olisi tarjottava lastenhoitopalveluja vuoteen 2010 mennessä vähintään 90 prosentille kolmevuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista ja vähintään 33 prosentille alle kolmevuotiaista lapsista; katsoo kuitenkin, että neuvoston ja komission on tarkistettava ja päivitettävä näitä tavoitteita asettamalla lapsen tarpeet ja etu varhaiskasvatustalouksien keskiöön;
2. myöntää, että Eurooppa 2020 -strategia, jolla pyritään luomaan osallistava yhteiskunta nostamalla työllisyysastetta, pienentämällä koulunkäynnin keskeyttäneiden osuutta ja vähentämällä köyhyyttä, ei voi onnistua tavoitteissaan, jolleivät kaikki lapset saa hyviä lähtökohtia elämässään;
3. panee merkille, että varhaislapsuus on ratkaisevan tärkeää aikaa kognitiiviselle, sensoriselle ja motoriselle kehitykselle sekä tunne-elämän ja persoonallisuuden kehitykselle ja kielen omaksumiselle ja että se luo perustan myös elinikäiselle oppimiselle; toteaa, että varhaiskasvatustalouksella tuetaan lasten mielen ja ruumiin terveyden kehitystä ja annetaan heille mahdollisuus tulla tasapainoisemmiksi ihmisiksi; suosittaa sen vuoksi, että jäsenvaltiot harkitsisivat koulun aloittamista edeltävän esikouluvuoden säätämistä pakolliseksi;

Torstai 12. toukokuuta 2011

4. korostaa, että varhain omaksutuilla terveellisillä elintavoilla, kuten terveellisillä ruokailutottumuksilla ja tarkoituksenmukaisella ja tasapainoisella liikunnalla, voi olla suuri vaikutus ruumiilliseen ja henkiseen kehitykseen ja ne voivat olla elinikäisen terveyden kannalta ratkaiseva tekijä; pitää huolestuttavana, että lapset omistautuvat liian varhain liian intensiivisesti tietyille urheilulajeille, joissa tärkeintä ovat hyvät tulokset;
5. korostaa jälleen esikouluikässä tapahtuvan oppimisen yleistä merkitystä ja erityisesti sen merkitystä kielitaidolle, monikielisyydelle ja kielten moninaisuudelle;
6. kannattaa innovatiivisten pedagogisten mallien soveltamista ja tukemista kieltenopetuksessa ja varsinkin monikielisisissä päiväkodeissa ja esikouluissa, joilla on tarkoitus toteuttaa vuoden 2002 Barcelonan tavoitteet, joihin kuuluvat alueellisten ja vähemmistökielten sekä naapurialueiden kielten oppiminen;
7. kiinnittää huomiota tarpeeseen lisätä kasvatuspalveluja (iltapäivähoitopaikkoja), joissa lapsista huolehditaan esikouluopetuksen jälkeen, sekä optimoida tällaiset palvelut;
8. korostaa, että koulutuksen ja kasvatuksen lisäksi kaikilla lapsilla on oikeus lepoon, vapaa-aikaan ja leikkiin;

Varhaiskasvatuksen järjestäminen kaikille

9. panee merkille, että 12. toukokuuta 2009 annettujen neuvoston päätelmien mukaan koulutukseen liittyvää eriarvoisuutta olisi purettava tarjoamalla laadukasta varhaiskasvatusta ja kohdennettua tukea ja tukemalla osallistavaa koulutusta;
10. myöntää, että vaikka vähäosaiset yhteiskuntaryhmät voivat hyötyä lisäävusta, varhaiskasvatusta olisi mieluiten järjestettävä kaikille vanhemmille ja lapsille taustasta tai varallisuudesta riippumatta;
11. korostaa, että vammaisten lasten olisi mahdollisuuksien mukaan saatava valtavirran varhaiskasvatuspalveluja ja että heille olisi tarvittaessa tarjottava asiantuntijoiden lisäapua;
12. kehottaa jäsenvaltioita panemaan YK:n vammaisten oikeuksia koskevan yleissopimuksen pikaisesti täytäntöön;
13. painottaa, että jäsenvaltioiden olisi huolehdittava esikouluikäisille tarkoitetuista monipuolisista pedagogisista malleista esikoulujen opetusohjelmassa ja niihin liittyvästä käytännön toteutuksesta;

Vanhempien panos

14. korostaa, että äideillä ja isillä on samanarvoisten kumppanien rooli varhaiskasvatuksessa; katsoo, että varhaiskasvatuspalvelujen olisi oltava täysin osallistavia ja niihin olisi otettava mukaan kaikki työntekijät, vanhemmat ja mahdollisuuksien mukaan myös itse lapset;
15. korostaa, että riittävän pitkät äitiys- ja isyysvapaat sekä toimiva ja joustava työmarkkinapolitiikka ovat olennainen osa tehokasta varhaiskasvatuspolitiikkaa;
16. kannustaa jäsenvaltioita panostamaan vanhempien erityiskoulutusohjelmiin ja tarvittaessa tarjoamaan muunlaista tukea, kuten kotikäytinpalveluja, vanhemmille, jotka tarvitsevat lisäapua; katsoo, että lisäksi vanhemmille olisi tarjottava päiväkodeissa helposti käytettävissä olevia ilmaisia neuvontapalveluja;

Torstai 12. toukokuuta 2011

17. korostaa, että kulttuurinen toiminta rikastuttaa lapsia ja edistää näin eri kulttuurien välistä vuoropuhelua sekä kehittää kykyä avoimuuteen ja suvaitsevaisuuteen; toistaa tässä yhteydessä, että on tärkeää, että lastenhoitoalan ammattihenkilöstö järjestää lapsille ja heidän vanhemmilleen monikulttuurista toimintaa;

18. huomauttaa, että oleskeluluvottomien vanhempien lapset eivät pääse vielääkään kaikissa jäsenvaltioissa varhaiskasvatukseen piiriin;

19. kehottaa jäsenvaltioita myöntämään turvapaikanhakijoiden, pakolaisten ja humanitaarisin perustein toissijaista suojelua saavien lapsille oikeuden varhaiskasvatukseen, jotta ei rajoiteta näiden lasten mahdollisuuksia heti alusta lähtien;

Yhdennetyimmät palvelut

20. kannustaa jäsenvaltioita yhdentämään varhaiskasvatuspalveluja ja tukemaan niiden perustamista ja niihin liittyvää toimintaa sekä parantamaan yhteistyötä ja koordinointia varhaiskasvatusta koskevista toimintalinjoista ja ohjelmista vastaavien elinten ja ministeriöiden välillä;

21. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan varhaiskasvatuspalvelujen riittävän autonomian, jotta niissä voidaan säilyttää omaehtoisuus ja luovuus lasten parhaaksi tähtävien ratkaisujen valinnassa;

22. korostaa innovatiivisten varhaiskasvatuspalvelujen merkitystä, sillä ne ovat luonteeltaan paikallisia ja tuovat yhteen yhteisön jäseniä terveydenhuollosta, sosiaalipalveluista, koulutus- ja kulttuurisektorilta ja muilta aloilta;

23. kehottaa jäsenvaltioita edistämään ja rahoittamaan yhdessä paikallisviranomaisten ja voittoa tuottamattomien organisaatioiden kanssa toimia ja hankkeita, joiden tavoitteena on tarjota varhaiskasvatuspalveluja vähäosaisten väestöryhmien lapsille, sekä huolehtimaan palvelujen valvonnasta ja arvioinnista;

24. katsoo, että on otettava huomioon perheiden elinolojen moninaisuus ja siitä johtuvat erilaiset tarpeet, ja toivoo varhaiskasvatukseen monipuolista, joustavaa ja innovatiivista tarjontaa;

25. pyytää kehittämään varhaiskasvatuspalveluja koskevan eurooppalaisen kehyksen, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden kulttuurinen moninaisuus ja korostetaan yhteisiä tavoitteita ja arvoja;

Taloudellinen hyöty

26. korostaa, että nykyisissä epävakaisissa taloudellisissa oloissa ei saa laiminlyödä investointeja varhaiskasvatukseen; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi kohdennettava varhaiskasvatuspalveluihin riittävästi resursseja;

27. toteaa jälleen, että varhaiskasvatukseen tehdyistä panostuksista on osoitettu olevan taloudellista ja yhteiskunnallista hyötyä, sillä ne ovat esimerkiksi lisänneet verotuloja työvoiman lisääntyessä ja vähentäneet tulevia terveydenhuoltokustannuksia, rikollisuutta ja epäsosiaalista käyttäytymistä; korostaa, että ennaltaehkäisy on tehokkaampaa ja tulee halvemmaksi kuin puuttuminen ongelmiin myöhemmässä vaiheessa;

28. toteaa, että laadukas varhaiskasvatus voi osaltaan vähentää koulunkäynnin keskeyttämistä ja vähäosaisten sosiaaliryhmien lasten oppimisvaikeuksia sekä näistä johtuvaa sosiaalista eriarvoisuutta, ja toteaa, että kaikki nämä seikat vaikuttavat koko yhteiskuntaan; panee merkille, että vaarassa ovat erityisesti vähäosaisten yhteiskuntaryhmien nuoret;

Torstai 12. toukokuuta 2011

29. korostaa, että laadukkaat varhaiskasvatuspalvelut täydentävät eivätkä niinkään korvaa vahvaa sosiaalihuoltojärjestelmää, sillä niihin kuuluu monenlaisia köyhyyttä lievittäviä välineitä; kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan yhteiskunnassa esiintyvään köyhyyteen;

Työntekijät ja laadukkaat palvelut

30. korostaa, että esikouluikä on lapsen tunne-elämän ja sosiaalisen kehityksen kannalta tärkein vaihe ja että esikouluikäisten parissa työskentelevillä henkilöillä on sen vuoksi oltava asianmukainen pätevyys; korostaa, että lapsen hyvinvointi ja turvallisuus on äärimmäisen tärkeää henkilöstön palvelukseen ottamisessa;

31. katsoo, että varhaiskasvatuksessa aloitettujen ohjelmien myönteiset vaikutukset säilyvät vain, jos varhaiskasvatusta seuraa laadukas perus- ja toisen asteen koulutus;

32. katsoo, että pienten lasten parissa toimivilla päteillä ja hyvin koulutetuilla työntekijöillä on suurin vaikutus varhaiskasvatuspalvelujen laatuun, ja pyytää sen vuoksi jäsenvaltioita parantamaan ammattitaitoa ottamalla käyttöön varhaiskasvattajien tunnustetut pätevyysvaatimukset; toteaa, että laatuun voivat vaikuttaa myös muut tekijät, kuten työntekijöiden määrä suhteessa lasten määrään, ryhmäkoot ja opetussuunnitelmat;

33. pitää tärkeänä, että lisätään varhaiskasvattajien ja peruskoulun opettajien välisiä yhteyksiä ja menetelmien vaihtoa ja että keskitytään oppimismenetelmien jatkuvuuteen;

34. kehottaa jäsenvaltioita luomaan mekanismeja, joilla voidaan arvioida varhaiskasvatuspalvelujen saatavuksia ja varmistaa laatuvaatimusten noudattaminen, jotta voidaan parantaa varhaiskasvatuspalveluja;

35. vaatii, että eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten täytäntöönpanon yhteydessä otetaan huomioon koulutuksen laatu ja sitä myötä oppimistulokset; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan jatkuvaa täydennyskoulutusta varhaiskasvattajille, jotta he voivat parantaa ja päivittää erityisvalmiuksiaan;

36. kannustaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki pätevät varhaiskasvattajat saavat mieluiten samansuuruisen palkan kuin perusasteen opettajat;

37. pyytää jäsenvaltioita puuttumaan hoitotyön sukupuolistumisen ongelmaan toteuttamalla toimintalinjoja, joiden tarkoituksena on lisätä varhaiskasvattajiksi opiskelevien miesten määrää;

Tutkimus ja parhaiden käytäntöjen vaihto

38. toteaa, että vaikka eräistä jäsenvaltioista on saatavana pieniä lapsia koskevaa empiiristä tietoa (jota ovat keränneet esimerkiksi National Association for the Education of Young Children, UNICEF, International Early Years Education Journal ja OECD), lisää tietoa ja tietämystä lasten kehityksestä tarvitaan edelleen; pyytää lisäämään tutkimusta kaikkialla EU:ssa ja vaihtamaan tuloksia EU:n laajuisesti sekä ottamaan huomioon jäsenvaltioiden kulttuurisen monimuotoisuuden;

39. pitää valitettavana, että EU:n rakennerahastovaroja ja Comenius-ohjelman kaltaisia järjestelyjä, joiden avulla kasvattajat voivat osallistua EU:n laajuiseen vaihtoon, ei käytetä riittävästi; pyytää jäsenvaltioita tiedottamaan tällaisista järjestelyistä ja rahastoista varhaiskasvattajien keskuudessa;

Torstai 12. toukokuuta 2011

40. pitää myönteisenä komission varhaiskasvatustiedonannossaan esittämää aikomusta käyttää avointa koordinoitimenetelmää tehokkaiden toimintamallien kartoituksessa ja levittämisessä ja suosittelee, että jäsenvaltiot tekisivät yhteistyötä ja vaihtaisivat parhaita käytäntöjä, jotta voidaan parantaa varhaiskasvatuksen nykyisiä ohjelmia;

*

* *

41. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

EU:n ja Mauritanian välinen kalastuskumppanuussopimus

P7_TA(2011)0232

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. toukokuuta 2011 EU:n ja Mauritanian välisestä kalastuskumppanuussopimuksesta

(2012/C 377 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 ja 218 artiklan,
 - ottaa huomioon vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisen kalastuskumppanuussopimuksen tekemisestä 30. marraskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1801/2006 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan marraskuussa 2010 tekemän vierailun Mauritaniaan,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisen kysymyksen neuvotteluista Euroopan unionin ja Mauritanian välisen kalastuskumppanuussopimuksen uusimisesta (O-000038/2011 – B7-0018/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan,
- A. panee merkille, että Mauritanian islamilaisen tasavallan kanssa tehdyn kalastuskumppanuussopimuksen nykyisen pöytäkirjan voimassaolo päättyy 31. heinäkuuta 2012 ja että komissio aikoo käynnistää sen uusimista koskevat neuvottelut, mihin se on saanut tarvittavan mandaatin neuvostolta,
- B. ottaa huomioon, että Mauritanian kanssa tehdyn kalastuskumppanuussopimuksen mukaisesti maa saa taloudellista korvausta 305 miljoonaa euroa neljän vuoden aikana, joten se on Mauritanian tärkein kansainvälinen sopimus, sillä EU:n korvaukset ja lupamaksut muodostavat noin kolmasosan valtion kokonaistuloista,
- C. ottaa huomioon, että Mauritanian kalastusala on erittäin merkittävä maan taloudelle, sillä sen osuus on 10 prosenttia bruttokansantuotteesta, 35–50 prosenttia viennistä ja 29 prosenttia kansallisen talousarvion tuloista,
- D. toteaa, että Mauritania on Afrikan köyhimpiä maita, se luokitellaan voimakkaasti velkaantuneeksi köyhäksi maaksi (HIPC), maa on taloudellisesti riippuvainen ulkomaisesta avusta ja maata on leimannut huomattava poliittinen epävakaous,

⁽¹⁾ EUVL L 343, 8.12.2006, s. 1.